

[Arbejdsministeren]

ét eneste ord om, hvad dette forslag går ud på, og når man kender forslaget, kan man ikke fortænke dem i denne tavshed og denne beskedenhed. Lovforslaget er simpelt hen det ringeste forslag, der overhovedet er stillet om bekæmpelsen af det samfundsonde, som arbejdsløsheden er, og der er ingen forbindelse – jeg gentager – ingen forbindelse – mellem de tanker, statsministeren, økonomiministeren og andre medlemmer af regeringen har fremsat om bekæmpelsen af arbejdsløsheden, og så det forslag, som fremskridtspartiet her har fremsat.

Jeg mener, at det nådigste, det absolut kærligste, vi kan gøre over for fremskridtspartiet, er at give dette forslag en så stilfærdig begravelse som overhovedet muligt og så opfordre fremskridtspartiet til, i stedet for disse voldsomme anklager mod andre for ikke at ville lytte til fremskridtspartiet, at medvirke til det, som der er et stort flertal for i folketinget, nemlig fremskaffelse af alle de erhvervsuddannelsespladser, som der jo virkelig er perspektiv i at give de unge, de 20.000–25.000 lære- og praktikpladser, som der er behov for til de unge, sikring af, at ingen skal gå længere tid arbejdsløs, uden at der bliver givet et tilbud om arbejde, tilslutning til, at vi får udført en række af de arbejdsopgaver i samfundet, som i dag ikke bliver udført, men som der er mulighed for at få udført netop i en arbejdsløshedssituation, altså i korthed alle de positive forslag, der fra regeringens side med støtte fra et bredt flertal her i folketinget arbejdes på i øjeblikket.

Jeg kan altså ikke føje hverken hr. Poulsgaard, hr. Glistrup eller andre med en positiv bemærkning om dette lovforslag. Det fortjener, som jeg sagde det tidligere, en død i stilhed; det har det desværre ikke fået, men vi kan dog glæde os over, at døden er en kendsgerning.

Glistrup (FP):

Ja, ja, der kommer en opstandelse efter døden, og det burde i hvert tilfælde hr. Svend Auken med hans præstefamilie være klar over.

Nu var det selvfølgelig rart at høre, at arbejdsministeren var kærlig over for fremskridtspartiet, og fordi der var nogle fremskridtsfolk, der havde en anden mening,

mente hr. arbejdsministeren, at man uden videre kunne sige, at så skal man tage den mening i stedet for selvstændigt at sætte sig ind i lovforslaget. Man ville ikke tage det seriøst og sætte sig ind i det fra arbejdsministerens side – og det har arbejdsministeren åbenbart heller ikke gjort – før man virkelig havde fået kæft, trit og retning i fremskridtspartiets gruppe.

Og så hørte man arbejdsministerens misundelse over, at vi praktiserer demokratiet i form af åbne gruppemøder. Arbejdsministeren er også velkommen til disse åbne gruppemøder, han kan få ordet ved disse åbne gruppemøder, og han kan få lejlighed til at udtale sig, hvis han har noget på hjerte. Så kom bare ind! Det er væsentligt mere underholdende, ville jeg bestemt tro, at være til gruppemøde inde hos os, end det er i naboværelset.

Men så var det således, at arbejdsministeren i al denne tale om gruppemøder, kærlighed, opstandelse efter døden, og hvad der nu ellers var, glemte at svare på det spørgsmål, der var stillet til ham, og som jeg nok synes folketinget har krav på at få besvaret: hvorfor har man ikke på normal vis fået oplyst, hvad arbejdsløshedstallet var for januar måned 1981, nu da vi nærmest er ved at være på vej ud af 1981' februar måned. Hvor stort er det arbejdsløshedstal? Er det virkelig således, at arbejdsministeren intet kender til, hvor mange arbejdsløse der er her i landet efter juleugen i 1980? Eller er det sådan, at han fortier tingene over for folketinget? Det var da naturligt, når vi havde en arbejdsløshedsdebat, at arbejdsministeren svarede på det, når han blev spurgt om det.

Hr. Kaj Poulsen roste hr. Poulsgaard, så meget som nu hr. Kaj Poulsen kan gøre det; han kom i hvert tilfælde så langt, at han sagde, at hr. Poulsgaard sagde halve sandheder. Bare jeg dog kunne gengælde det, men jeg må desværre sige, at hr. Kaj Poulsen sagde hele usandheder, så jeg kan ikke engang være så venlig over for hr. Kaj Poulsen, som denne var over for hr. Poulsgaard. Det var direkte usandt, når hr. Kaj Poulsen sagde, at fremskridtspartiet havde skiftet ordfører og det skulle der nok ligge noget i. Fremskridtspartiet har samme ordfører, som det har haft i denne sag hele vejen igennem. Dernæst sagde hr. Kaj Poulsen, at det, der findes i dette lovforslag, fandtes i Danmark i begyndelsen